בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן [ונתערבו] כשרות · כיצד פלגינן עליה דרבי יהודה בהקומץ רבה (נמי ס:) דאמרי תרב שנתערב בכולו יקרב : **ואם** עד שלא נתערבו פסולות · דבשיב דאמר בלולה : **ר"א** מדקתני סיפא בללן אלו בפני עצמן ס' · תימה מאי קשיא דלטולס אין מערבין אפי' נתערבו נמי לא יהיו אסורים אלא בלל ובלה דלא מייתי ההוא דאין מערבין אלא משום דסיפא דבללן אלו בפני עצמן ס' עלה קא אמרת ס"ס בנסכי פרים ואילים אבל לא דיק כלל אלא מהא דמדקתני סיפא ונתערבו בלשון דיעבד מכלל דמערבין דרישא לכתחילה קאמר :

שאם לא אחה אומר ק' פסלתו · תימה אם ק' ככבי מערב שנתבטל אלא לעמן דתניא בפ' החכלת (נמי מו:) הרס ירק והכבר יאכל אמאי הא כיון דבמי לחם ולא קדש אלחם יפסל וכן תודה שנתבטל אלא לעמה תיפסל כיון דלא קדש אלחם ולעמי מיד שנתבטל אלא מעמן דקאמר דאין מעשיו לא לחם ולא אדום וכן מפרש מעמו לפירושו ומה דאמר בפ' קמא (נמי ה:) דמי שלמים יביא בהן שלמים ואין מעשיו לחם ולרבא ניחא דמעמי בשלמא הכי עולות ניחא לא לא חו לעולה מוכה חו לשלמי מדבה אלא מדבה הכא נמי שלמים ניחא לא לא חו לשלמי מוכה חו לשלמי מדבה אלא לאחי קשיא ואפי' לרבא נמי קשה הא איכוד לא מייתי שלמי מדבה ריש לעמר אלחם לא דמי לנסכים דנסכים תביאי מפי כבוד הקרבן מעשה הקרבי לעמה אבל לחם לא לא תביא כבוד הקרבן מעשה אלא בשלמי מדבה אלא אלחם אי לא הוא מעשה הקרבן מעשה אלא אלחם אי לא הוא מעשה הקרבן מעשה אלא אלחם אי לא הוא מעשה הקרבן מעש